

[Kirsten Jacobsen.]

være lille, for man må vel gå ud fra, at her går grænsen for venstres bøjning af for socialdemokratiets ønsker. Det skal siges med det samme herfra, så det ikke er til at misforstå, at fremskridtspartiet kan ministeren i hvert fald ikke få nogen hjælp fra. Jeg vil oven i købet give ministeren en venlig påmindelse om, at der findes mange opskrifter på politisk selvmord, som ikke er nær så smertefulde som den her. Derfor vil jeg opfordre ministeren til at trække sit lovforslag tilbage. Ikke af hensyn til skatte- og afgiftsudvalgets medlemmer eller folketingsmedlemmerne i øvrigt, men af hensyn til befolkningen, som ikke kan undgå at blive forvirrede og ikke vide, hvad de har at rette sig efter. Det skaber unødvendig uro og ængstelse for fremtiden.

Når jeg nu tror, ministeren ikke vil trække det tilbage — det har jeg ikke nogen tiltro til — så vil jeg håbe, at de ordførere, som efter mig får ordet, helt klart vil markere deres stilling i denne sag, så befolkningen i hvert fald efter denne debat vil være klar over, om ministeren kan forvente at få et flertal bag ved dette forslag.

Jeg skal prøve at gennemgå nogle af paragrafferne for at belyse, hvorfor jeg synes, skatte- og afgiftsministeren skal trække forslaget tilbage.

I § 8 A, stk. 1, bestemmes, at nu skal dødsboer ikke længere beskattes som den afdøde. Samtidig siger ministeren i sine bemærkninger, at det giver det samme skattemæssige resultat. Hvorfor i alverden skal reglen så ændres? Er det kun for at skabe forvirring overhovedet?

Ifølge § 8 E, stk. 1, forsøger ministeren sig med en amatøragtig definition af, hvad erhvervsmæssig gæld er. I samme paragrafs stk. 2 opstiller han regler for blandede ejendomme, altså tofamilieshuse og ejendomme, som indeholder både erhverv og beboelse. I relation til det stykke er jeg nødt til at spørge skatte- og afgiftsministeren — og jeg håber, han følger med: hvad er en væsentlig del af en ejendom, hr. skatte- og afgiftsminister? Er det f. eks. en 2 værelses lejlighed? Er det et kontor og en garage, som en håndværksmæssig virksomhed anvender? Hvem skal bestemme, efter hvilke regler disse skøn skal ansættes?

Nu har jeg altid syntes, at det er komplet

ulogisk, at lejeværdiansættelse af ejerens egen bolig i disse ejendomme skal fastsættes efter et skøn med det resultat, at han i de fleste tilfælde betaler en højere lejeværdi. Men reglen bliver helt grotesk med den her nye bestemmelse, hvor rentefradragsretten i indkomsten skal gøres afhængig af det udlejedes værdi, hvad det så ellers er for et begreb. Hvis det er lejeindtægten, ministeren har tænkt på, så skal der ikke megen praktisk erfaring eller kløgt til at forudse, hvilke huslejestigninger det vil medføre.

Derfor må det være på tide, at man nu laver en selvstændig værdiansættelse for disse ejendomme. Ministeren lægger jo selv op til det ved at skrive i paragraffen — jeg citerer:

„De fradragsberettigede renter udgør en så stor del af renterne af gælden i ejendommen, som svarer til forholdet mellem værdien af den udlejede del, henholdsvis erhvervsmæssigt anvendte del, af ejendommen og den samlede ejendom.“

Det må, oversat til almindeligt dansk, betyde, at man skal foretage en separat værdiansættelse.

Da jeg så sent som for et par uger siden foreslog ministeren det, var han komplet negativ. Men nu står det altså på tryk i et forslag fra ministeren. Bedre sent end aldrig. Derfor må jeg bede ministeren om at fortælle mig, om man skal forstå paragraffen således, at man vil lave en selvstændig værdiansættelse, for så skal jeg naturligvis kun hilse det med glæde. Eller også må det jo betyde, at ligningsmyndighederne også i denne relation skal kunne skønne efter forgodtbefindende, hvilke regler der skal være gældende for disse blandede ejendomme.

Med forslaget om ændring af § 17 forsøger ministeren som en tyv om natten at skære en luns af rentefradragsretten. Bl. a. skal der ikke længere gives fradrag for lån, som har sikkerhed i livsforsikringspolicer. Det er noget helt nyt, og venstre bør notere sig, hvem det går ud over. Jo, det går ud over alle de dårligst stillede, alle de arbejdsløse, som ikke har anden mulighed for at stille sikkerhed. Alle de velbjærgede udsteder nemlig bare et ekstra ejerpantebrev i deres faste ejendom, og dermed har de sikret sig fradragsret for deres renter. Jeg synes, det er en uanstændig måde at behandle folk på.

I § 17 A kommer vi jo til det geniale forlig